

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 697/2020
16.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Ристић, адвокат у ..., против туженог „FULL PROTECT“ доо Београд, чији је пуномоћник Милан Јанићијевић, адвокат у ..., ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 16.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој парници стварно је **НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је дана 26.03.2019. године, поднео тужбу Првом основном суду у Београду, ради исплате потраживања из радног односа у износу од 323.214,63 динара, са законском затезном каматом од 19.09.2017. године до исплате. Први основни суд у Београду се решењем П1 933/19 од 21.05.2019. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења, списе предмета доставио Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду се решењем П 4812/2019 од 15.06.2020. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и уз пропратни акт од П 4343/20 од 11.09.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 30. става 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.116/08...88/18) и члана 22. става 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...87/18), Врховни касациони суд је установио да је за одлучивање у овој парници стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Одредбом члана 25. става 1. тачке 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настају између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним

споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Према одредби члана 25. става 1. тачке 4. истог Закона, привредни суд у првом степену суди између осталог и у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Према одредби члана 22. става 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанско правним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд, а према ставу 3. истог члана, основни суд у првом степену суди између осталог и о правима, обавезама и одговорностима из радног односа и накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом.

У конкретном предмету води се спор између тужиоца - физичког лица, против туженог - привредног субјекта. Решењем Привредног суда у Београду Рео 34/15 од 25.11.2016. године, правоснажним дана 07.06.2017. године, отворен је поступак стечаја над туженим, потврђено усвајање унапред припремљеног плана реорганизације (УППР) од 14.03.2016. године, којим су обухваћена потраживања настала до 29.02.2016. године и стечајни поступак над овим стечајним дужником обустављен. Стечај над туженим је обустављен применом члана 166. Закона о стечају, а према одредби члана 167. става 4. Закона о стечају правноснажношћу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације у стечају, престају све последице отварања стечајног поступка. Зато су у конкретном случају престале све последице отварања стечајног поступка над туженим. Решењем АПР-а од 20.06.2017. године извршено је брисање забележбе покретања претходног стечајног поступка над овим правним лицем, па се исто у АПР-у води као активно привредно друштво. Тужбом од 26.03.2019. године тужилац је захтевао исплату потраживања из радног односа у износу од 323.214,63 динара, са законском затезном каматом од 19.09.2017. године до исплате. Дакле, у конкретном случају ради се о потраживању тужиоца које је настало након обуставе стечајног поступка над туженим, односно о потраживању које није обухваћено УППР, и о спору против послодавца који је активно привредно друштво. Утужено потраживање не произлази из примене плана реорганизације, па се не ради о спору поводом стечаја, нити о спору поводом реорганизације.

Из тих разлога нису испуњени услови из члана 25. става 1. тачке 4. Закона о уређењу судова за надлежност привредног суда, већ је, применом 22. ставова 2. и 3. истог Закона, за суђење у овој правној ствари стварно надлежан Први основни суд у Београду.

На основу изнетих разлога је применом одредбе члана 22. става 2. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић